

de folketingssamling, da det blev fremsat i Folketinget på et sent tidspunkt, men jeg kan selvfølgelig ikke forhindre et flertal i Folketinget i at ville vedtage det i denne her samling, og hvis det bliver tilfældet, så vil regeringen selvfølgelig også give sin tilslutning til en vedtagelse i denne samling.

Det er blot en tilkendegivelse, der giver mulighed for, at Folketinget får den nødvendige tid til at behandle forslaget og stille de spørgsmål, der måtte være nødvendige, sådan at alle partier trygt kan afgive deres stemme her i Folketingssalen. Men skulle der være et ønske om at få det behandlet i denne her samling, så vil vi naturligvis også bidrage til at besvare spørgsmål i denne samling.

Peter Skaarup (DF):

Lige til det sidste, som justitsministeren er inde på, om vi kan nå det i denne her folketingssamling, så skal det ikke være Dansk Folkeparti, der stiller sig på bagbenene. Vi synes, det ville være godt og hurtigt og rigtigt at få det her forslag gennemført inden Folketingets sommerferie, og hvis der kan opnås flertal for det, vil det være glimrende.

Vi har så bare et enkelt ændringsforslag, som jeg har nævnt, hvor vi gerne vil have strafferammerne større, hvilket jeg også forstår på Kristeligt Folkeparti at Kristeligt Folkeparti vil.

Men jeg vil godt lige gribe fat i spørgsmålet om det tidsmæssige i forslaget, og her nævnte justitsministeren, at det faktisk var Justitsministeriet og ministeren, der havde været tidligst ude, fordi man nedsatte det her datakriminalitetsudvalg i 1997. Det anerkender jeg og Dansk Folkeparti da også fuldstændig. Det var da glimrende, at man gjorde det.

Det, jeg så bare siger, er, at der i den mellem-liggende periode har været mange sager oppe, hvor folketingsmedlemmer, bl.a. fra Kristeligt Folkeparti, fra Dansk Folkeparti og også fra andre partier, har ønsket høre strafferammer på det her område, og der har det hver eneste gang været sådan, at ministeren har meldt tilbage, at man havde nedsat det her udvalg, og derfor kunne man ikke røre ved det, før det var færdigt med sit arbejde.

Her mener jeg, at man godt fra regeringens side isoleret set i forhold til strafferammerne kunne have fremsat et forslag for at sende nogle kraftige signaler til de eventuelle misbrugere – dem, der udbreder det her svineri – sådan så vi

på et tidligere tidspunkt havde gjort noget ved strafferammespørgsmålet.

Og dér synes jeg, at der er et problem i, at man siger, at regeringen kom først, fordi regeringen kom faktisk ikke først her. Regeringen har ligesom ladet den her sag vente og afventet det udvalgsarbejde. Det synes jeg er ærgerligt. Jeg synes godt, man kunne have gjort det noget før i forhold til strafferammerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 148:

Forslag til folketingsbeslutning om udkast til rammeafgørelse om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 13/4 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sandy Brinck (S):

Da Socialdemokratiets ordfører, hr. Per Kaalund, ikke kan være til stede i salen, har jeg lovet at fremføre følgende:

I forbindelse med indførelsen af euroen, der som bekendt sættes i omløb i 2002 i 11 EU-lande, er det besluttet at ajourføre og supplere konventionen fra 1929, der fastsætter regler for bekæmpelse af falskmøntneri m.v.

Styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri i de 15 EU-lande sker ved, at Rådet for Den Europæiske Union vedtager en såkaldt rammeafgørelse.

Som bekendt har 11 af de 15 EU-lande indført euroen, men idet vedtagelsen af en ramme-

afgørelse forudsætter enstemmighed i Rådet, er også Danmarks medvirken nødvendig. Det har i denne sammenhæng ingen betydning, om Danmark ved den kommende folkeafstemning for sin del siger ja eller nej til den fælles valuta.

Rammeafgørelsen er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, nemlig en styrkelse af bekæmpelse af falskmøntneri. Socialdemokratiet kan erklære sig enige i dette mål.

Gennemførelsen af rammeafgørelse sker i den nationale lovgivning. For Danmarks vedkommende er strafferammen for falskmøntneri fængsel i indtil 12 år, og da rammeafgørelsen foreslår mindst 8 år, kræver dette ingen lovændring. Til gengæld forudsætter rammeafgørelsen, at det sikres, at juridiske personer kan gøres ansvarlige, og det vil efterfølgende kræve en lovændring, idet straffeloven ikke giver hjemmel til at straffe juridiske personer for falskmøntneri m.v.

Sammenfattende kan jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale, at Folketinget meddeler samtykke til vedtagelse af den foreslåede rammeafgørelse. Jeg skal også på vegne af Det Radikale Venstres ordfører, fru Elisabeth Arnold, som ligeledes ikke kan være til stede i salen, meddele, at Det Radikale Venstre også støtter forslaget.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Da Venstres ordfører, fru Eva Kjer Hansen, ikke kan være til stede, skal jeg oplyse, at Venstre kan tilslutte sig dette beslutningsforslag.

Rammeafgørelserne er jo en ny beslutningsform, som er indført med Amsterdamtraktaten, og der er tale om en rammeafgørelse, der kræver ændringer i den danske lovgivning, også på grund af grundlovens § 19, og altså derfor kræver en foregående beslutning i Folketinget.

Med hensyn til indholdet af rammeafgørelse ser vi gerne den styrkelse og beskyttelse mod falskmøntneri, der er lagt op til i forslaget. Anledningen er jo indførelse af den fælles valuta, euroen, men bestemmelserne kommer til at gælde falskmøntneri i det hele taget.

Med hensyn til de enkelte punkter i lovforslaget er det nævnt, at der skal indføres strafansvar for juridiske personer, også det kan vi støtte.

Hvad angår kravet om minimum for den øvre strafferamme i de nationale retssystemer, skal jeg nævne, at vi finder det rigtigt, at det er sådan, når man indgår aftale om, at der skal

være fælles regler for falskmøntneri, så må der ikke kunne spekuleres i, hvor det er billigst at begå forbrydelsen.

Vi kan altså støtte forslaget, og jeg ser frem til, at der på et kommende Rådsmøde bliver truffet en endelig afgørelse, en rammeafgørelse.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg skal blot meddele, at Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget.

Anne Baastrup (SF):

Med Amsterdamtraktaten blev det gennemført, at rammeafgørelser vedrørende retlige anliggender med vedtagelse i Rådet umiddelbart skulle være bindende for medlemslandene med hensyn til målet, men den overlader det til landene selv at bestemme form og midler for gennemførelsen.

SF var voldsomt imod de ændringer af reglerne i Maastrichttraktaten, som jo nu førte til Amsterdamtraktaten, fordi vi kunne se, hvor det bar hen. Resultatet bliver en reel intensivring af lovgivningen på det retlige område, som ikke bliver til at skelne fra det overstatslige.

Men vi tager udgangspunkt i virkeligheden: I bemærkningerne gennemgås straffeloven set i relation til rammeafgørelsen, og det er konklusionen, at Danmark skal ændre straffeloven, for så vidt angår straf af juridiske personer. Alt andet skulle være, så vidt jeg læser bemærkningerne, strafbelagt.

Der er en enkelt bemærkning om, hvorvidt straffelovens §§ 166 og 167 finder anvendelse for penge, der ikke er sat i omløb, men som det står, fanges det forhold op af dokumentfalskbestemmelsen eller bedrageribestemmelsen.

Det store problem for SF er, at rammeafgørelsen overhovedet kommer ind på spørgsmålet om strafferammer og i den forbindelse forlanger en strafferamme på 8 år, når det drejer sig om fremstilling eller forandring af penge i bedragerisk øjemed. Det er helt urimeligt, at Rådet ikke i højere grad har vist respekt for artikel 34 C, hvor det tydeligt står, at regler fastsat efter disse bestemmelser ikke indebærer nogen indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love.

Nu ved jeg, at ministeren har tænkt sig at afgive en erklæring om, at Danmark ikke vil være forpligtet til at ændre på vores strafferammer. Her har vi 12 år, når det drejer sig om fremstilling, og 4 år, når det drejer sig om formindskelse.

Så vil jeg i øvrigt på hele SF's folketingsgruppes vegne beklage, at vi nu skal tage stilling til denne sag, fordi det kan virke forvirrende i en tid, hvor vi skændes om et nej eller et ja til dansk deltagelse i ØMU'ens tredje fase. Omvendt så er artikel 7, stk. 2, en klar præcisering af, at Danmark ikke ved dette samtykke på nogen måde og under nogen omstændigheder har tilkendegivet noget som helst positivt om euroen. Vi har blot taget udgangspunkt i, at der altså er en ny valuta på vej, som ikke skal angribes af falskneri.

Konklusionen er, at SF alt i alt går positivt ind i udvalgsarbejdet, som vi er helt på det rene med skal gå hurtigt.

Peter Skaarup (DF):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at også vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig ikke kan acceptere falskmøntneri. Det kan nok ikke komme som nogen overraskelse for nogen.

Men om vi decideret skal lave en afgørelse som den her, altså vedtage det forslag, som regeringen er kommet med, det er så en anden sag, som vi ikke føler os fuldstændig overbevist om.

Vi må jo erkende, at hver eneste gang vi vedtager forslag som det her, så giver vi Domstolen mulighed for at gå ind og være overdommer. Det er sådan ifølge Domstolen, at man skal stræbe henimod størst mulig integration, det vil sige, at Domstolens afgørelser skal sikre, at man opnår størst mulig integration i EU-regi. Alene af den grund er vi ofte skeptiske over for tiltag som det her, fordi det vil have en integrationsretning, som vi ikke ønsker os at EU skal have.

Så vil justitsministeren selvfølgelig sige, at Danmark hermed ikke forpligter sig til at ændre på vore strafferammer, og det anerkender vi, det er også fint, men det er alligevel bevis på, at man inden for EU-regi arbejder med, at man også inden for straffesystemet skal komme med retningslinjer for medlemsstaterne. Det er noget, der bekymrer os meget, og vi synes, at dette er et forslag, der er et udtryk for den retning, som vi ikke kan lide.

Derudover må vi sige, at i lighed med SF er vi da lidt overraskede over, at Danmark, allerede inden vi har vedtaget euroen, skal til at sikre sig imod falskmøntneri. Vi må vel lige først og fremmest se på, om det overhovedet bliver et ja til den euro, og spørgsmålet er, hvis det bliver et nej, om det bliver det helt store problem, at vi kommer til at opleve falskmøntneri. Det er ikke

til at vurdere, men i givet fald må vi tage stilling til den sag, når og hvis det er blevet et ja til euroen og ØMU'en.

Så vores holdning er altså, at vi for det første godt vil have god tid til at se det her forslag nærmere efter i sømmene, og det betyder, at vi ikke er indstillet på, at det skal behandles færdigt inden Folketingets sommerferie.

Derudover mener vi altså også, at det har et stort problem i forhold til EU-retten, hvor Domstolen fører afgørelserne i retning af mere og mere integration – noget, vi ikke kan acceptere.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal kort på CD's vegne tilkendegive, at vi kan støtte forslaget.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er jo helt klart også imod falskmøntneri. Det er vi vel alle sammen, og selv om det vedrører euroen, er det ikke sådan, at vi på forhånd har besluttet os for at sige nej til dette beslutningsforslag fra regeringen.

Alligevel er det sådan lidt et spørgsmål hos os, om den konvention med tilhørende protokol, som Danmark har tiltrådt, altså 1929-konventionen, som der også er nævnt i beslutningsforslaget, i virkeligheden ikke er dækkende nok i forhold til det behov, der kan være for også at beskytte euroen mod falskneri, også i den periode, der går frem til, at selve euromønten kommer på gaden.

Der står ganske vist i den skriftlige fremsættelsestale, at baggrunden for udkastet til rammeafgørelser er ønsket om at ajourføre og supplere 1929-konventionen samt i EU-landene at sikre en passende og effektiv beskyttelse mod falskmøntneri, herunder falskmøntneri med hensyn til euroen.

Vi vil i forbindelse med udvalgsarbejdet bore lidt nærmere i spørgsmålet om, hvorvidt det reelt er nødvendigt at ajourføre og supplere 1929-konventionen i forhold til at beskytte euroen mod falskmøntneri i Danmark, uanset om vi selv i forbindelse med folkeafstemningen den 28. september i år måtte beslutte os for at tiltræde ØMU'ens tredje fase og dermed også indføre euroen som gængbar mønt i Danmark.

Tom Behnke (FRI):

Vi er i Frihed 2000 også af den opfattelse, at vi naturligvis er nødt til at ratificere, vi er nødt til

at have lovgivning, som dæmper op for falskmøntneri, også når vi taler om euroen.

Vi har i Frihed 2000 den opfattelse, at det ikke bliver i år, at der bliver et ja til euroen, men måske efter 33 eller 34 afstemninger skal det nok lykkes på et eller andet tidspunkt, at det bliver et ja. Og man kan sige, at uanset hvornår det bliver, så kan vi lige så godt forberede os på den del af det allerede nu, og derfor støtter vi lovforslaget.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne takke Folketingets partier for modtagelsen af dette beslutningsforslag og også takke for de tilkendegivelser, der er kommet om, at man er villig til at bidrage til en grundig, men til gengæld også hurtig behandling af beslutningsforslaget.

Jeg vil godt ramme en pæl igennem nogle af de indtryk, nogle af ordførerne har givet udtryk for: at dette beslutningsforslag har noget at gøre med Danmarks deltagelse i den fælles valuta. Det har det på ingen måde. Uanset om Danmark siger ja eller nej, om den danske befolkning siger ja eller nej, til dansk deltagelse i den fælles valuta ved folkeafstemningen, forventeligt den 28. september, ja, så ved vi jo, at euroen bliver en gangbar mønt fra den 1. januar 2002 i en række lande. Og på samme måde, som det er kriminaliseret at forfalske dollar og yen også her i landet, selv om det altså er fremmede landes valutaer, så vil det også være nødvendigt at kriminalisere det at forfalske euroen, uanset om Danmark deltager i den fælles valuta euroen.

Så jeg er glad for, at mange partier har tilkendegivet, at det vil man bidrage til, sådan at vi kan få ajourført konventionen fra 1929, den europæiske konvention fra 1929.

Og når det er nødvendigt at fremlægge et beslutningsforslag her for Folketinget, ja, så hænger det jo sammen med, at efter grundlovens § 19 skal regeringen, forinden vi kan tilslutte os ved den enstemmige procedure, der er i Rådet for vedtagelse af rammeafgørelser, indhente Folketingets samtykke, fordi der her er tale om, at den danske regering tilslutter sig en rammeafgørelse, der pålægger os at lave om på vores nationale lovgivning, fordi vi ikke har et strafansvar for juridiske personer for falskmøntneri.

Det er jo sådan, at juridiske personer i det her tilfælde vil være firmaer eller andre organisationer, som deltager i forbindelse med forfalskninger af valutaer, det kan være trykkerier, det kan være transportfirmaer, som bidrager i for-

bindelse med udbredelsen af falske sedler eller falske mønter, og at det nu er muligt også at kunne strafforfølge dem. I det her tilfælde vil det jo være med bødestraf og ikke frihedsstraf.

Så med disse ord ser jeg frem til, at vi får en god og grundig, men også hurtig behandling, sådan at det vil være muligt for regeringen at bidrage til vedtagelsen af rammeafgørelsen i Rådet.

Anne Baastrup (SF):

Bare lige sådan at vi kan være helt, helt sikre på, hvad det er, vi snakker om.

Der er en rammeafgørelse, regeringen er bundet af den, regeringen bliver nødt til at bede Folketinget om at få et flertal til det, fordi regeringen her i slutningen af maj binder sig til, at man også kan straffe juridiske personer for eventuelt falskmøntneri og eventuelt dokumentfalsk; for det er jo ikke rigtige mønter i dag.

Derfor er det meget vigtigt for mig, at vi i den her fase – for det er jo første gang, vi har en rammeafgørelse, som vi står og snakker om hernede – kan få ministeren til at bekræfte, at den eneste grund til, at vi i virkeligheden har dette i salen i dag, er, at vi hermed skal forpligte os til at lave om på straffebestemmelserne omkring juridiske personer. Og hvis vi ikke skulle lave om på noget som helst, så havde ministeren jo heller ikke nogen grund til at komme i salen med det, så kunne vi have ordnet det i Europaudvalget.

Jeg vil bare lige være helt sikker på, hvad det er for en procedure, vi i virkeligheden har nu.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan bekræfte den udlægning, som vi just har hørt fra fru Anne Baastrup, at det er nødvendigt at indhente Folketingets samtykke. Det kan man jo gøre enten ved lovgivning eller ved et beslutningsforslag. I det her tilfælde er det ved et beslutningsforslag, sådan at vi senere, i næste samling, kommer med et lovforslag om det at få en paragraf ind i den danske straffelov, sådan at vi også kan strafforfølge juridiske personer i forbindelse med falskmøntneri, deltagelse i falskmøntneri.

Det er begrundelsen for beslutningsforslaget. Det følger af grundlovens § 19, at regeringen ikke kan forpligte Folketinget i forbindelse med vedtagelsen af rammeafgørelsen uden forinden at have indhentet Folketingets samtykke. Så det ville ikke være muligt for regeringen i Rådet at

kunne deltage i vedtagelsen, og det kræver som sagt enstemmighed, så Danmark ville dermed blokere for en vedtagelse af afgørelsen, hvis det er sådan, at vi ikke har fået Folketingets samtykke forinden.

Hermed sluttede forhandlingen, og beslutningsforslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 134:

Forslag til folketingsbeslutning om øget anvendelse af samfundstjeneste som sanktion over for personer, der dømmes for graffitihærværk.

Af Tom Behnke (FRI) m.fl.
(Fremsat 29/3 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Beslutningsforslaget fra Frihed 2000 går ud på, at regeringen inden den 31. december i år skal fremsætte forslag til ændring af straffeloven for at øge anvendelsen af samfundstjeneste i sager, hvor personer dømmes for graffitihærværk. Forslagsstillerne ønsker i den forbindelse, at der i alle sager om graffitihærværk skal idømmes en betinget dom med vilkår af samfundstjeneste, der i videst muligt omfang skal bestå i afrensning af graffiti.

Endelig er det tanken, at den betingede dom skal kombineres med en ubetinget frihedsstraf eller en bøde.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at graffitihærværk er et problem, der skal skrives ind

over for for at begrænse de store omkostninger, der er forbundet med at fjerne graffiti.

Jeg er heller ikke på forhånd afvisende over for, at samfundstjeneste kan anvendes i nogle sager om graffitihærværk. Et af grundprincipperne bag reglerne om samfundstjeneste er imidlertid, at sanktionen skal være et alternativ til ubetinget frihedsstraf og altså kun skal anvendes i de tilfælde, hvor en almindelig betinget dom ikke er tilstrækkelig. I den forbindelse må man holde sig for øje, at normalstraffen for graffitihærværk i dag er bøde og kun i de grovere tilfælde betinget eller ubetinget frihedsstraf på 20 til 60 dage.

En generel anvendelse af samfundstjeneste kombineret med ubetinget frihedsstraf eller en bøde i alle sager om graffitihærværk vil således indebære en drastisk skærpelse af det normale strafniveau for graffitihærværk, en skærpelse, som jeg mener ville være at skyde over målet.

Efter regeringens opfattelse bør samfundstjeneste kun anvendes i hærværkssager som i andre sager efter en konkret vurdering, hvor dømte skønnes egnet til denne sanktion, og hvor en ubetinget frihedsstraf ellers ville være alternativet.

Regeringen kan derfor ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Sandy Brinck (S):

Jeg skal indrømme, at jeg blev lidt forundret, da jeg så beslutningsforslaget fra Frihed 2000 om at bruge samfundstjeneste over for personer, der dømmes for graffitihærværk. Så sent som den 30. marts i år vedtog Folketinget en udvidet brug af samfundstjeneste, og i behandlingen af denne lov har Frihed 2000 ikke nævnt eller spurgt eller på anden måde gjort opmærksom på, at man ønskede, at graffitihærværk også skulle være anvendelsesområde. Så jeg synes nok, at hvis vi skal tage den politiske markering alvorligt, så kunne vi måske godt have tænkt os at have fået ønsket frem i forbindelse med den behandling.

Man kan gøre to ting for at kunne anvende samfundstjeneste over for graffitihærværk. Man kan enten hæve strafferammen betragteligt, sådan som det foreslås her, eller man kunne tage en diskussion om, hvorvidt samfundstjeneste alene skal være alternativ til ubetinget frihedsstraf. Den sidste diskussion kunne vi måske godt have taget for godt en måned siden, men på nuværende tidspunkt vil vi fra socialdemo-